

طهران

جناب آقا سید نصرالله باقراف علیه بهاء الله الأبهی

هو الله

ای ثابت بر پیمان مدتی بود که مخابره بکلی منقطع و قلوب متأثر و مضطرب تا آنکه در این ایام الحمد لله بفضل الهی ابرهای تیره متلاشی و نور راحت و آسایش این اقلیم را روشن نمود سلطه جائزه زائل و حکومت عادله حاصل جمیع خلق از محنت کبری و مشقت عظمی نجات یافتند در این طوفان اعظم و انقلاب شدید که جمیع ملل عالم ملال یافتند و در خطر شدید افتادند شهرها ویران گشت و نفوس هلاک شد و اموال بتالان و تاراج رفت و آه و حنین بیچارگان در هر فرازی بلند شد و سرشک چشم یتیمان در هر نشیبی چون سیل روان الحمد لله بفضل و عنایت جمال مبارک احتبای الهی چون بموجب تعالیم ربانی رفتار نمودند محفوظ و مصون ماندند غباری بر نفسی ننشست و هذه معجزة عظمی لا ینکرها الا کل معتد اثیم و واضح و مشهود شد که تعالیم مقدسه حضرت بهاء الله سبب راحت و نورانیت عالم انسانی است در الواح مبارک ذکر عدالت و حسن سیاست دولت فخیمه انگلیس مکرر مذکور ولی حال مشهود شد فی الحقیقه اهل این دیار بعد از صدمات شدید براحه و آسایش رسیدند و این اول نامه ایست که من به ایران مینگارم انشاء الله من بعد باز ارسال میشود احتبای الهی را فرداً با نهایت اشتیاق تحیت ابدع ابهی ابلاغ دارید و مژده صحت و عافیت عموم احبای را بدهید هر چند طوفان و انقلاب شدید بود الحمد لله سفینه نجات محفوظاً مصوناً بساحل سلامت رسید حضرات ایادی امر الله و حضرت امین و همچنین ملوک ثبوت و رسوخ عهد و پیمان را از قبل عبدالبهاء با نهایت روح و ریحان تحیت و پیام برسانید و علیک البهاء الأبهی

عبدالبهاء عباس

۱۶ اکتوبر ۱۹۱۸